

De Martianen hadden zo lang gewacht op de terugkeer van hun goden dat ze de naderende oorlogsvloot weigerden te erkennen voor wat het was.

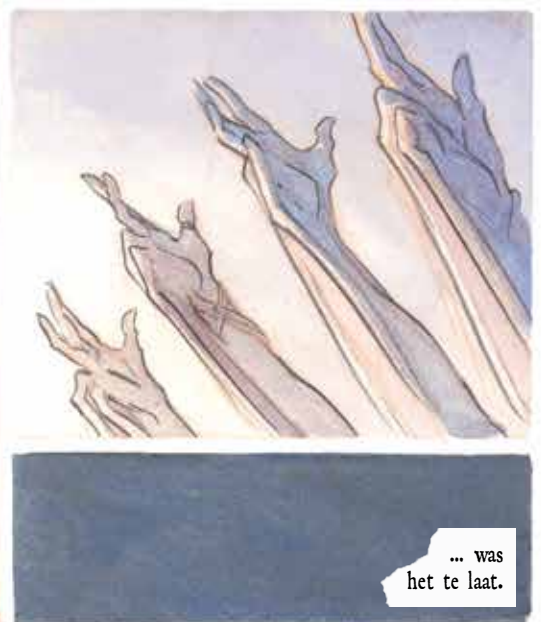
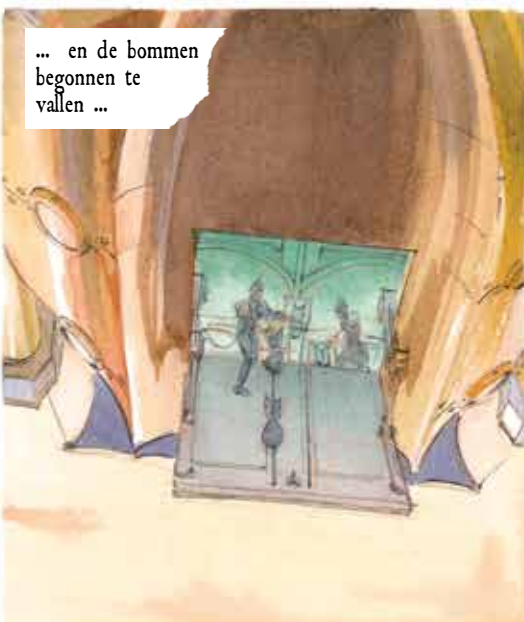

Ze bleven maar staren naar de grote, zwarte vogels die neerdaalden uit de ether.

En toen de Pruisen de luiken openden ...

... en de bommen begonnen te vallen ...

... was het te laat.

Haute-Auvergne,
16 november 1874.

WAAR ZIJN JULLIE OP WEG NAARTOE?

SAINT-JULIEN.

DAT IS AFGESLOTEN. ZIJN JULLIE NIET OP DE HOOGTE? DE KEIZER HEEFT HET HELE GEBIED RONDOM MANDAILLES TOT VERBODEN GEBIED VERKLAARD!

PRIMA, DAN KEREN WE WEER OM.

TJONGE ...

WAS DAT EEN ACCENT UIT DE AUVERGNE? WAT DENK JIJ?

TJA, HOE MOET IK DAT WETEN? DIE LUI UIT DE BUURT ZIJN ALLEMAAL GEVLUCHT UIT ANGST VOOR WAT ER ZICH IN HET BOS BEVINDT.

HET KLONK MEER ALS BRETONS ...

WAT?

ZELFS DE EVERZWIJNEN ZIJN 'M GESMEERD. KOM OP, WE GAAN WAT ETEN!

ZIJN ACCENT. DAT IS VERPACHT.

EEN BRETON IS ALTIJD VERPACHT. ...

HÉ, JONGENS!

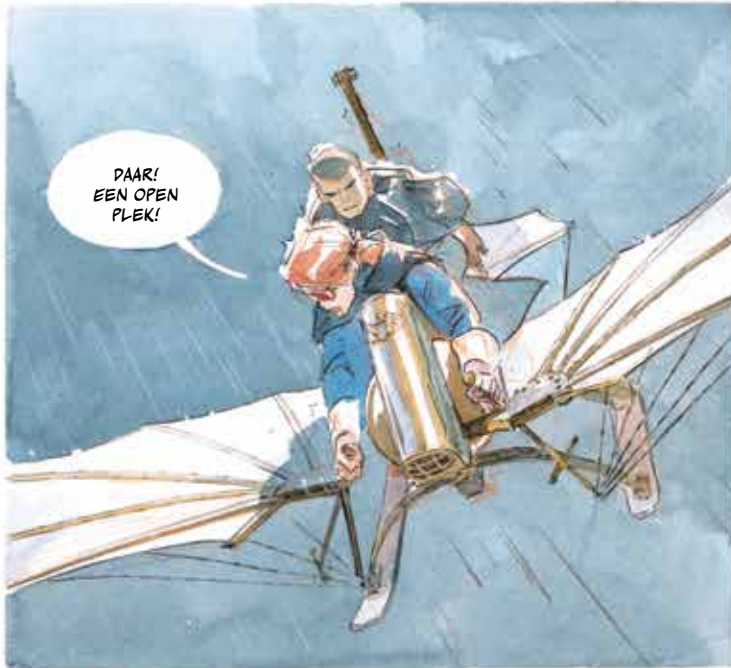
NOU MOE?

WAAR ZIJN ZE?

IK ZEI HET JE TOCH?

HET IS NIET PLUS HIER IN DIT BOS!

DAAR!
EEN OPEN
PLEK!

WAT DOE
JE NOU WEER?

WE KUNNEN NIET
VLIEGEN MET DEZE
WIND!

MIJ ZOU HET
LUKKEN!

EN WAT
SCHieten WE
DAAR IN VREDESNAAM
MEE OP? 'S NACHTS
GAAN WE NIET VINDEN
WAT WE ZOEKEN.

HEB JE
HET KOUP?

NEE.
HET GAAT
WEL.

Lieve Serafijn ...

Je weet niet hoe erg het
me spijt dat ik je heb
achtergelaten ...

Maar als je zou horen wat we zijn
gaan zoeken, zou je begrijpen dat
we deze kans niet konden laten
schieten.
We weten nog niet wat we gaan
vinden in deze withoek in het
midden van Frankrijk ...
Maar het is onze enige hoop.

En hoop is iets wat
we al heel lang
niet hebben
gehad ...

VAN MARS NAAR PARIJS